

හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි මගින් වැඩිකරන ජනයාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් රුදුරු ලෙස පාගා දැමෙයි

ඩබ්ලිව්. ජී. සුනිල් විසිනි

2019 අප්‍රේල් 30

පාස්කු ඉරිදා එල්ල කෙරුණ ක්‍රස්ත ප්‍රහාරයට මුවාවෙමින් කම්කරු -පීඩිත මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් සැහැසි ලෙස මර්දනය කිරීමේ හා ආඥාදායක පොලිස් රාජ්‍ය පාලනයක් රට තුළ තහවුරු කිරීමේ එල්ලය ඇතිව ජනාධිපති මෙහිතිපාල සිරිසේන විසින් රුදුරු හදිසි නීති රෙගුලාසි මාලාවක් බලාත්මක කර ඇත.

මහජන ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමේ කඩතුවා යටතේ ජනාධිපති සිරිසේන විසින් මෙම පියවර ගෙන ඇත්තේ ධනපති පාලක පන්තීන්ගේ ප්‍රහාරයන්ට එරෙහිව ජාත්‍යන්තරව වර්ධනය වන පන්ති අරගලයේ කොටසක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ කම්කරු පන්තියේ බලගතු පන්ති සටන් පුපුරායාමේ හා මෙරට ධනපති පන්ති පාලනයේ ආර්ථික සහ දේශපාලන අර්බුදය ගැඹුරු වන කොන්දේසි තුළ ය.

ධනපති පාලක පන්තිය විසින් මෙම හදිසි නීති රෙගුලාසි නිශ්චිතව යොදා ගනු ඇත්තේ වැඩිකරන ජනතාවගේ පන්ති සටන් තල දැමීම පිණිස ය. බලාත්මක කර ඇති හදිසි අවස්ථා නියෝග මගින් සිවිල් නීතිය සහ අපරාධ නඩු විධි විධාන සංග්‍රහයේ නීති පවා අමු අමුවේ උල්ලංඝනය කරනු ලබයි.

ආන්ඩුවේ ප්‍රහාරවලට එරෙහිව අරගලයේ යෙදෙන කම්කරුවන් හා පීඩිතයන් සිරගත කිරීමේ, ඔවුන්ගේ සංවිධාන හා විරුද්ධ දේශපාලන පක්ෂ තහනම් කිරීමේ හා එකී පක්ෂ වල සාමාජිකයන් හදිසි නීති උල්ලංඝනය කිරීමේ වරදකරුවන් වුවහොත් ඔවුන්ට මරණීය දන්ඩනය පැමිණවීමේ රෙගුලාසි මෙම හදිසි අවස්ථා නියෝගවලට ඇතුළත් කර තිබේ.

අතිවිශේෂ ගැසට් නිවේදනයක් මගින් අප්‍රේල් 22 වෙනිදා ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද හදිසි අවස්ථා නියෝග තුළ “අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන් හෝ සැපයීම්වලට බරපතල බාධා හෝ හානි සිදු කිරීම “ක්‍රස්තවාදය” යනුවෙන් කෙරෙන අර්ථ නිරූපනයට ඇතුළත් කර ඇත. එනම් කම්කරු පන්තිය වැටුප්, සේවා කොන්දේසි ඇතුළු තම අයිතීන් සඳහා කරන කවර හෝ අරගලයක් ක්‍රස්තවාදී

ක්‍රියාවන් ලෙස නම් කොට මර්දනය කිරීමේ සහ එවන් පන්ති ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන් ක්‍රස්තවාදීන් ලෙස සලකා දඬු ගැසීමේ බලය පොලිසියට, හමුදාවට සහ අධිකරනයට පවරා ඇත. එමෙන් ම, කම්කරු පන්තියේ හා පීඩිත ජනයාගේ උද්ඝෝෂන හා දේශපාලන රැස්වීම් ජනාධිපති නියමයක් මගින් තහනම් කල හැකිය.

පුවත්පත්වල පලවන ලිපි සම්බන්ධයෙන් මෙම නියෝග ක්‍රියාවට දැමීම පිණිස “නිසි බලධරයෙකු” පත් කෙරේ. යම් පුවත්පතක පලකරන ලිපි තුළ “කැරලි කෝලාහල හෝ මහජන කැලඹිලි” වලට තුඩු දිය හැකි කරුණු “පල කරනු ලැබේ යැයි හෝ පල කරනු ලැබුවේ යැයි හෝ පලකරනු ලැබිය හැකි යැයි” එම බලධරයාට හැඟී ගියහොත් එම පුවත්පත මුද්‍රනය කිරීම, බෙදා හැරීම වැලැක් වීමට හා එම මුද්‍රනාලය රාජ්‍ය සන්තකයට ගැනීමේ බලය ඔහුට ඇත.

පුවත්පත යන්නට “යම් සංග්‍රහයක්, සඟරාවක්, හෝ පත්‍රිකාවක් හෝ වෙනත් ප්‍රකාශයක්” ඇතුළත් වේ. මෙය ධනපති ආන්ඩුවේ ප්‍රහාරවලට එරෙහිව, විශේෂයෙන් ම කම්කරු පන්තිය සහ එහි සංවිධාන මගින් ඉදිරිපත් කෙරෙන විවේචන හා ක්‍රියාමාර්ග මැඩලීම එල්ල කර ගත්තකි.

ගැසට් නිවේදනයේ 31 වන වගන්තිය මගින් වැඩිවර්ජන හා උද්ඝෝෂන වලට වාරන පනවා ඇත. එහි මෙසේ සඳහන් වේ: “මහජන ආරක්ෂාවට, මහජන සාමයට හෝ ජන ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය සැපයීම් හා සේවා පවත්වාගෙන යාමට හෝ අගතිගාමී වන කරුණු අඩංගු යම් දැන්වීම් කොල, හෝ අත් පත්‍රිකා හෝ පත්‍රිකා ප්‍රදර්ශනය කිරීම හෝ බෙදා හැරීම” නීති විරෝධීය. මෙම අත්‍යවශ්‍ය සේවා ගනයට රාජ්‍ය හා පුද්ගලික සියලුම සේවාවන් පාහේ ඇතුළත්වේ.

හදිසි නීති නියෝග යටතේ නම් කෙරෙන “ක්‍රස්තවාදී” ක්‍රියාකාරකම් වල යෙදෙන්නන් 26 වන වගන්තියට අනුව වසර පහකට නො අඩු සහ වසර දහයකට නො වැඩි සිර දඬුවමකට යටත් කල හැකිය.

“අත්‍යවශ්‍ය සේවා හා සැපයීම් වලට අදාල කටයුතු වල නොයෙදීම හෝ පැහර හැරීම හෝ

ප්‍රතික්ෂේප කිරීම, වැඩ වර්ජනයකට හෝ වෙනත් සංවිධානාත්මක ක්‍රියාවකට අනුබල දීමෙහිලා වුව ද ඔහු තම සේවය එකෙනෙහිම අවසන් කල ලෙස හෝ ඉවත් වූ ලෙස සලකනු ලබයි සහ වරදකට වරදකරු වන” බව උක්ත වගන්තියේ තවදුරටත් සඳහන් වේ.

44(3) වගන්තියට අනුව: “වෙනත් අයෙකුට එම සේවය ඉටු කිරීමට බාධා පැමිණ වීම ද වරදක් කොට සැලකේ. කිසියම් තැනැත්තෙකු එකී වරදකට වරදකරුවෙකු වන බව ජනාධිපති වරයාගේ මතය වන්නේ නම් ඔහු සම්බන්ධ සංවිධානය තහනම් කරනු ලැබිය හැකිය”.

එකී නියෝගය කඩ කලහොත් 44 (6) අ වගන්තිය යටතේ සෙසු දඬුවම් වලට අමතරව, වූදිතයාගේ වංචල හා නිශ්චල සියලු දේපොල රාජ සන්තක කල හැකිය.

දේශපාලන පක්ෂයකින් හෝ වෘත්තීය සමිතියකින් ඉල්ලා අස්වන ලෙසට හෝ ධුරයකින් ඉල්ලා අස්වන ලෙසට හෝ යම් දේශපාලන පක්ෂයකට බැඳෙන ලෙසට යමෙකු පෙලඹවීම හෝ රජයේ නිලධාරියෙකු හෝ යම් අත්‍යවශ්‍ය සේවයක යෙදී සිටින තැනැත්තෙකු ඉන් වැලැක්වීම වරදක් වන අතර උසාවියක නඩු විභාගයකින් එකී වරද ඔප්පු වුවහොත් ඔහුට “මරනීය දන්ඩනය” පැමිණ විය හැකි ය.

තව ද එවන් පෙලඹවීමක් කල බව සනාථ කෙරෙන යම් ලියවිල්ලක් වූදිතයා සන්තකයෙහි තිබී හමුවුවහොත් එය එවැනි ක්‍රියාවක් කිරීම “බැලූ බැල්මට” ඔප්පු වන සාක්ෂියක් ලෙස සැලකේ. එනම් වැඩ වර්ජන, උද්ඝෝෂන ආදිය සම්බන්ධව බෙදා හරින පත්‍රිකාවක් කිසියම් තැනැත්තෙකු ලග තිබීම පවා ක්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවක යෙදුන බවට සාක්ෂියක් සහ දඬුවම් ලැබිය යුතු වරදකි.

මෙම නියෝගයන් මගින් අර්ථ නිරූපනය කරන වැරදි සම්බන්ධ නඩු විභාගයන් ජූරි සභාවකින් තොරව මහාධිකරන විනිසුරුවරයෙකු විසින් පවත්වනු ලබන අතර “පාපොච්චාරනයන් හා අපරාධාරෝපක ප්‍රකාශයන්” ඒ තැනැත්තාට විරුද්ධව ඔප්පු කල හැකිය. එනම් වද බන්ධන පැමිණවීම මගින් ලබා ගන්නා පාපොච්චාරන සහ ප්‍රකාශ වූදිතයාට එරෙහි සාක්ෂි ලෙස යොදා ගනු ලබයි. එවන් නඩු විභාගයකින් පසු දෙනු ලබන තීන්දුවක් වෙනත් කිසිදු අධිකරනයක් මගින් අත් හිටුවීම, අවලංගු කිරීම හෝ තහනම් කිරීම කල නොහැකිය. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ (ජවිපෙ) 1971 සහ 1989-90 කැරලි සහ දෙමල ජන විරෝධී 30 අවුරුදු වාර්ගික යුද්ධය තුල දී මෙවන් කුරිරු විධික්‍රමයන් බලයේ පැවති ආන්ඩු විසින් යොදාගනු ලැබුණි.

එමෙන් ම, වූදිතයෙකු “සන්තකයෙහි, භාරයේ හෝ පාලනයෙහි තිබී සොයාගනු ලබන යම් පොතක්,

ලේඛනයක් හෝ පත්‍රිකාවක් ඔහුට විරුද්ධව කෙරෙන නඩු විභාගයක දී ඒවායෙහි අඩංගු කරුණු තව දුරටත් ඔප්පු කිරීමකින් තොරව ඔහුට එරෙහි සාක්ෂි වසයෙන්” පිලිගනු ලබයි.

හදිසි නීති රෙගුලාසි මගින් නම් කෙරෙන “ක්‍රස්ත” ක්‍රියාවන් හි යෙදෙන පුද්ගලයන් අත්අඩංගුවට ගැනීමේ බලය පොලීසියට අමතරව ත්‍රිවිධ හමුදාවට ද පවරා ඇති අතර ඔවුන් උසාවියකට ඉදිරිපත් නොකර ආරක්ෂක ලේකම් වරයාගේ අනුමැතිය ඇතිව දින 90 ක් රඳවා ගැනීමට සහ අනතුරුව උසාවියකට ඉදිරිපත් කර පරීක්ෂණ පැවැත්වීම යටතේ වෝදනා ඇතිව හෝ නැතිව වසරක් රඳවා තැබිය හැකිය.

“ක්‍රස්ත” ක්‍රියාවන් මර්දනය කිරීමේ දී පොලීසිය සහ ත්‍රිවිධ හමුදාව විසින් කරනු ලබන සියලු ක්‍රියා සම්බන්ධ වගකීමෙන් ඔවුන් නිදහස් කෙරෙයි.

ජනාධිපති විසින් අප්‍රේල් 25 දා කැඳවුම් කල සර්වපාක්ෂික සමුලුවට සහභාගී වූ ආන්ඩු පක්ෂයේ සහ විපක්ෂයේ ශ්‍රී ලංකා පොදු ජන පෙරමුණ (ශ්‍රීලපොපෙ), දෙමල ජාතික සන්ධානය (ටීඑන්ඒ), දෙමල ප්‍රගතිශීලී පෙරමුණ (ටීපීඑෆ්) ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ (ජවිපෙ) හා ව්‍යාජ-වාම පක්ෂයක් වන නව සමසමාජ පක්ෂය (නසසප) ඇතුලු සියලු පක්ෂ මෙම මාග හදිසි නීති රෙගුලාසි ක්‍රියාවට දැමීමට හා ඒ සඳහා ආරක්ෂක හමුදාවල ඒකාබද්ධ මෙහෙයුම් කමිටුවක් පිහිටුවීමට එකඟ වූහ.

එමෙන් ම, සෙසු ව්‍යාජ-වාම පක්ෂ වන එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය (එසප) සහ පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය (පෙසප) හදිසි නීති රෙගුලාසි පිලිබඳ හුදු හෙලා දැකීමකට සීමා වෙමින් කම්කරු පන්තිය මුහුණදෙන අන්තරාය වසන් කරමින් පාලක පන්තියේ පොලිස් රාජ්‍ය සැලසුම්වලට වක්‍රව සහාය දෙති.

ධනපති රාජ්‍යයේ මර්දන නීතිවලට කම්කරු පන්තිය එකඟව විරුද්ධ විය යුතු ය. ක්‍රස්ත ප්‍රහාර සහ ධනපති රාජ්‍ය ප්‍රහාරයන්ගේ මූලය ලෝක ධනවාදයයි. එම ප්‍රහාරයන් පරාජය කල හැක්කේ ධනවාදය පෙරලා දැමීම සහ ජාත්‍යන්තර සමාජවාදය සඳහා කරන අරගලයක් තුල පමණි. කම්කරු පන්තිය සියලු ධනෝත්පාදන හා ව්‍යාජ-වාම පක්ෂවලින් ස්වාධීනව තමන්ගේම කම්කරු ක්‍රියාකාරී කමිටු සියලු වැඩපල වල සහ නිවහන් ප්‍රදේශවල ගොඩනගා ගනිමින් එවන් අරගලයකට උරදිය හැකි ස්වාධීන දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් සඳහා සටන සියතට ගත යුතු ය.